

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Politică fatală.

Nici până acum nu am avut îndoieli că ce politică urmează oamenii normativi în politica maghiară. Demult am spus-o, că înaintea acestor oameni patria e nimica. Li-a picat odată în cap ideea nefericită de a avea stat național maghiar și la altceva apoi nu s'au mai cugetat. Cu ori-și-ce preț voesc să-l aibă. Ca să-l poată avea voesc să-l facă. Ear' ca să-l poată face s'au pus în spinarea nemaghiarilor, cercând în felurite chipuri să-i transformeze în Maghiari.

Bărbați cunosători de firea Maghiarilor dăceau încă înainte de publicarea legii de naționalitate, că așa are să se întempe. Pentru aceea din capul locului definițiunea „națiunii“ din fruntea legii a fost o definițiune suspectă.

Fusionarea tuturor popoarelor din țările ungurești sau din imperiul maghiar (magyar birodalom), cum îi mai dăc câte odată, în „magyar-nemzet“-ul politic (națiune politică) li-s'au părut demult un hap amar, îndulcit prin nisele paragrafi nehotărâți și slăbiți până la anihilare prin frasa „pe cât va fi cu putință (lehetőségig)“.

Și bărbații aceia au fost proroci. Dacă băgam bine de seamă, oamenii normativi în politica maghiară, în puterea legii acesteia se pun în spinarea cetățenilor ungurești de naționalitate nemaghiară, ca să-i transformeze în Maghiari. Din presa tuturor nuanțelor partidului maghiar se vede, că toți Maghiarii politici sînt de acord în această privință. De aceea tot mai cu multă îndrăzneală pun națiunea maghiară, ca națiune politică, în fața cetățenilor nemaghiari. Și invențiunea captașoasă maghiară ca deosebirea între națiune și naționalitate, pe Maghiari nu-i mai mulțumesc.

Din și în și vede mai mult, că tendința pe toată linia maghiară este:

în țările ungurești să fie vorba de aci încolo numai de națiune și de „fracțiuni“ de popoare destinate de a se contopi în „națiune“.

Ce va să însemneze aceasta, poate să-și inchipuiească ori-ce om în stare de a-și da seamă de cele-ce se întempe în țările ungurești. Numai „națiunea“, care este cea maghiară, are drept de existență. Ceialalți ce va da soarta.

Se dăcea mai când, că ministrul-president Szapary n'ar fi tocmai așa șovinist. Ba se aflau oameni, care se legănu în speranța, că el va fi un fel de Taaffe maghiar dincoace în Transleithania monarhiei austro-ungare și va căuta să creeze un *modus vivendi* între cetățenii ungurești de ori-ce naționalitate.

Probabil că pe asemenea combinațiuni se va fi întemeiat și acum celebrul dualism maghiaro-român „bine stabilit“.

Vine însă nefasta ligă patriotică a Maghiarilor cu scop de a maghiariza capitala. Diarele maghiare fără leac de sfielă o îmbrățișează și o comentează, ba cu mândrie spun, că este continuățiunea dela încercările cu introducerea limbii maghiare în justiție și în toată administrațiunea publică de stat; cu introducerea limbii maghiare exclusive în universități și academii; cu introducerea limbii maghiare în toate școlile elementare ale nemaghiarilor din țările ungurești; cu introducerea limbii maghiare în școlile secundare; cu premii pentru învățătorii care în paguba celeilalte instrucțiuni pun deosebită sîrguință pe instruirea în limba maghiară; cu ducerea pruncilor de cetățeni nemaghiari în ținuturi maghiare, ca să fie crescuți ca Maghiari; cu colonisări de Ciangăi ca să propage maghiarismul între concetățenii de altă naționalitate; cu introducerea cultur-egylet-urilor și mai târziu a kisded-óv-urilor. Guvernul la toate aceste deocamdată a tăcut. Mai apoi a pus organele sale de publicitate să între și ele în hora celorlalte.

Însă tot mai lăsa oare-care rațe de speranță că se va feri de extremul de care ori-și-care guvern ar trebui să se ferească, de extremul de a licita în șovinism ca ceialalți șovinisti „patriotici“.

Atâtea încercări în atâtea moduri credea omul că vor fi deajuns pen-

tru a stempăra nesațiul molocului maghiarisator. Se credea, când s'a început a se face vorbă de liga patriotică, că vorbă are să rămână. Căci capul guvernului actual unguresc nu e din materie șovinistă, ca al lui Tisza. Statutul s'a făcut și 'a propus guvernului însă guvernul nu-l va aproba și pentru-ca să dovedească popoarelor nemaghiare că șovinismului maghiar are să i-se pună margini din partea organului celui mai competent.

Iluziune perdută. Guvernul lui Szapary s'a dovedit tot așa de șovinist ca și altele anterioare. Fie de frică, fie de voe bună, însă nici acesta nu e mai bun decât altele în punctul șovinismului maghiar.

Care va să dăcă, nimenea să nu se mai îndoiească, că ce fel de politică urmează oamenii normativi în politica maghiară. Și presumpțiul extirpator al șovinismului maghiar încă se vede a fi căzut cel puțin jertfă aceluiași.

Din momentul când putem constata aceasta au încetat toate. Nu mai poate fi vorba de *modus vivendi* sau de împăcarea naționalităților cu Maghiarii.

Naționalităților nu le rămâne decât alternativa: sau să treacă în șirurile naționalității maghiare, „dacă voesc să aibă vieață națională“, se înțelege maghiară, sau apoi să vegeteze pe lângă Maghiari ca nisele existențe tolerate pe un timp oare-care.

Pentru-că în țările ungurești, când nici guvernul nu cutează a da vre-un semn măcar că vrea să fie protectorul și al acelor cetățeni, care nu sînt Maghiari și nici nu au de gând a se face, nu mai poate fi vorba de traiu pentru nemaghiari.

Se vede că și guvernul unguresc actual e de părerea, că între marginile statului unguresc nu se poate decât o singură politică națională. Va fi vrînd și el să facă pe placul acelora care strigă mereu, stat național maghiar, va să dăcă stat care substituie în locul statului unguresc poliglot un stat național pur maghiar.

Este fatală politica aceasta.

Pe lângă aceea, că pentru Ungaria e cu totul nefirească, mai este în contradicțiune cu tradițiunea și cu trecutul istoric.

În țările ungurești numai dela 1848 s'a început șovinismul nefericit cu stat național maghiar și cu nivelarea națiunilor celorlalte. Mai înainte erau națiuni, între care chiar și o *natio valachica*.

Ceea-ce este însă de tot fatal, este demoralizațiunea cetățenilor, căror pe lângă aceea că li-se ia toată speranța de a pute exista ea individualitate națională ca până acum, li-se nimicesce și încrederea în legi și în statornicia lor, când ved că imperfecte cum sînt, fără de a fi abrogate, se fac iluzorii și se calcă tocmai de cătră aceia, care sînt chemați să le execute.

Fatalitatea acestei politici devine primejdiuoasă de tot patriei, când ne cugețăm, că după-ce nici guvernul nu cutează a se opune transformării statului unguresc din ceea-ce este în ceea-ce nu poate fi; căci stat național nu se poate face, în „fracțiuni de popoare“ se va naște un sentiment care nu poate fi favorabil statului. Și Maghiarii cu politica lor fatală împing într-acolo.

Nu vrem să desfășurăm tema aceasta mai departe. Noi credem că e destul de pricepută, când vom dăcă ea naționalitățile, dacă vor ved că patria nu le poate oferi garanții destule pentru existență, se vor gândi la altceva și nu la maghiarisare. Se vor gândi că e mai bine pentru ele a se trage la naționalii lor, decât să fie absorbite de o fracțiune mică asiatică, rătașită între popoarele Europei și care are poftă mare, nu însă și putere de a asimila popoare învecinate cu dînsa.

În adevăr mare trebuie să fie lipsa de bărbăți de stat între Maghiari, de nu ved și nu înțeleg ei lucrul acesta. Ear' dacă sînt, atunci mai mare s'ar vedea a fi lipsa de curajiu, căci vrînd primjdia nu îndrănesc a da politicii naționalității maghiare o direcțiune lipsită de șovinism și patriotică.

Bărbaților politici maghiari le este mai mult de utopismul de care, fie din ce motive va fi, nu se pot desbăiera, decât de patriotismul care poate da scutiță tuturor cetățenilor fără deosebire de naționalitate. Ei pare-că nu ved că aleargă după destrucțiune, și năpăstuesc pe aceia care vor a susține în întregul ei construcțiunea patriei.

O panică la Viena. În edițiunea sa de seară „Wiener Tagblatt“ a publicat o scriere despre audiența d-lui Jaworski, presidentul clubului polon, la Împăratul și susține, că Împăratul ar fi calificat situațiunea externă de foarte serioasă; Maiestatea Sa ar fi declarat franc d-lui Jaworski, că foamea în Rusia potențează primejdia de războiu, că deși pregătirile militare în imperiul rusesc n'ar fi încă terminate, totuși prin cel mai recent împrumut s'a pus Rusiei însemnate mijloace bănești la dispoziție. Această scriere a produs la bursă o adevărată panică. Cursurile cădeau rapid din minută în minută, astfel că în timp de două ciasuri pagubele cauate au trecut peste suma de o sută de milioane. Târziu seara a apărut în „Wiener Abendpost“ un comunicat oficial, care declară scirea foii „Wiener Tagblatt“ de o invențiune. Și clubul polon a publicat un comunicat în care se dăcă, că raportul foii vieneze despre audiența d-lui Jaworski la Împăratul nu corăspunde cu adevărul.

Maghiarisare și ear' maghiarisare.

Ocupându-se într'un prim-articol cu progresele maghiarisării în Budapesta, după-cum ar fi rezultat din ultima descriere a popoului, primul guvernamental „Nemzet“ dela 14 Noemvrie a. c. debitează următoarele clasice specimene de înțelepciune șovinistă: „Căci maghiarisarea capitalei și a țării întregi rezultă din dezvoltarea capitalei și a țării și este în interesul natural al țării și al monarhiei întregi. Ca această țeară să fie locuință de o națiune unificată, de o rasă amalgamată, de un popor contopit în limbă și în sentimente: aceasta este într-o formă în interesul întregii națiuni și a întregii monarhii...“ Eată prin urmare în ce chip voesc guvernul contelui Szapary să „împace naționalitățile!“

Frați români necunoscuți până

acuma. Cu spriginul Societății regale de științe din Lipsca, al Academiei regale din Berlin și chiar al guvernului regal prusian dl Dr. Gustav Weigand, cunoscutul autor al opului „Die Sprache der Olympo-Walachen“, a întreprins în Aprilie 1889 o nouă expediție științifică în Macedonia, unde a petrecut până în Septemvrie 1890, va să dăcă mai bine de șesșezecede luni. Drept fruct, precum se vede, de căpetenie al expedițiunilor sale filologul german se grăbesce a publica mai înainte de toate o carte purtând titlul „Vlachogleglen“, în care constată existența unui

FOIȚA „TRIBUNEI“

XXXV

(Urmare din nr. 244)

Maria Nicolaevna dete din cap.

— *Antătu*, începă a lene și atingînd cu virful degetului brațul lui Sanin, — n'am obiceiului a mă sfătui cu bărbatul în nici un fel de afacere, abstracție făcînd dela lucrurile mărute de toaletă, la care se pricepe cu deosebire; a doua de ce-mi spui că vinți moșia cu preț moderat? Eu nu voesc să profit cătuși de puțin din aceea, că d-ta ești amoresat lulea. Nu primesc nici un fel de jertfă dela d-ta. Cum? În loc de a te încurajă, să profit de strimoarea d-tale? Să te despoiu de sentimentele nobile? cum se despoie teiul tîmăr? N'am obiceiul acesta. Se întempe câte-odată să tratez fără milă oameni, dar în împregiurări cum e a d-tale n'am obiceiul să le exploatez în favorul meu.

Sanin nu fu în stare să înțeleagă nici decum, că această femeie își ride de el, ori vorbesce serios? Un singur lucru scia: Că trebuie să fie foarte isteț față cu ea!

Între un servitor în odaie și pe o tavă mare aduse un samovar, esci pentru ceaiu, pesmeți etc., punînd toate astea pe masă între Sanin și d-na Polosov.

D-na Polosov turnă lui Polosov o ceașcă de ceaiu.

— Nu-ți displace, dăse în timp ce aruncînd la o parte cleștele, luă bucațele de zăhar cu degetele și le puse în ceașca lui Sanin.

— Mă rog, din așa mâni...

Abia dăse aceste cuvinte și se și aplecă deasupra ceștii și începă să soarbă. Ea-l privia cu atențiune și pătrunțor.

— Am amintit despre prețul moderat cu care vînd moșia mea, urmă Sanin, din pricină că, după-cum cred, d-ta trăind prin străinătate, se poate să nu ai atăția bani disponibili în prezent... ș'apoi recunosc și eu... că în asemeni împregiurări vine cam ciudat să cumperi... să vinți... ceea-ce nu 'mi-e permis să perd din vedere.

Sanin vorbia încurcat, până-ce Maria Nicolaevna se răzima încet de brațul scaunului, și încercîndu-și mâinile îl privia cu aceeași atențiune, în același chip pătrunțor. În fine Sanin tăcu.

— S'apoi? Vorbesce, vorbece, dăse ea ca-și-cînd ar voi să-i vină în ajutor; o să te ascult, — îmi place mult, mă impresionează plăcut vorbirea d-tale; te rog continuă.

Sanin începă să descrie moșia sa. Spuse căte jugere face, unde este situată, cât venit aduce și cât costă lucrarea ei... nu uită să amintească nici despre pitorescul loc unde e casa, în care interval Maria Nicolaevna, nu-l slăbia din ochi un singur minut, din când în când își deschidea buzele, nu-i venia însă zîmbet pe ele, ci-și mușca marginile... Sanin începă a se simți neplăcut; tăcu și a doua-osră.

— Dimitri Pavlovič, începă ea, — și tăcu câteva minute. Dimitri Pavlovič... repetă... Scii ce: sînt convins, că cumpărarea moșiei d-tale e în favorul meu și că o să ne învoim; cu toate aceste, te rog, acorădă-mi două zile... numai două zile pentru-ca să mă mai gândesc. Poate-că ești în stare să mai stai două zile departe de mireasa d-tale?! Mai mult nu te rețin fără voi a

d-tale, îți dau cuvîntul meu de onoare. Dar dacă ai nevoie de 5—6 mii franci, îți dau cu plăcere drept arvună — și celelalte o să le arangem mai târziu.

Sanin se sculă în sus.

— Primesce mulțumirile mele Maria, Nicolaevna, pentru bunătatea cu care obligi pe un om ce-ți este aproape necunoscut. Și dacă d-ta doresci ca să rămân aici, bine, în interesul vîndării aștept hotărîrea d-tale — rămân aici pentru cele două zile.

— Mi-ar părè foarte bine, Dimitri Pavlovič. Dar această așteptare va fi foarte grea pentru d-ta, nu-i așa? Foarte! Două, spune-mi-o.

— Iubesc pe mireasa mea, și înadever îmi cade greu aflîndu-mă departe de ea.

— A, d-ta ești un om de zăhar, dăse Maria Nicolaevna oftînd în urma cuvintelor sale. Nu vreau să te chinuesc. Vrei să pleci?

— E târziu deja, dăse Sanin.

— Trebuie să te odihnesci puțin de osteneala călătoriei și jocului de cărți cu bărbatul meu. Spune-mi numai ești prieten bun cu bărbatul meu, Hyppolit Sidorič?

— Am crescut împreună.

— Și și atunci a fost cum e acum?

— Cum să înțeleg întrebarea aceasta? Maria Nicolaevna erupse repede într'un ris atît de tare, încât i-se roși toată fața, își ridică batista la buze, se sculă, și împletecîndu-se pe picioare ca obosită se duse spre Sanin și-i întinse mîna.

Aceasta se inclină și plecă spre ușe.

— Fă-mi plăcerea și vino mîne mai degrabă, ai audit? strigă după el. Îndepăr-tându-se, Sanin s'a uitat îndrît și a vădut

că d'ama Polosov se aședă din nou pe un scaun și-și odihni capul pe mîni. Mînele largi ale hainei sale se desfăcuseră până în umeri, — nu se putea tăgădui, că brațele ei, și în genere întreaga ei făptură era de o frumșeță seducătoare.

XXXXVI.

În odaia lui Sanin ardea lampa și după miezul nopții. El ședea la masă și scria „Gemmei sale“. La descrier tot ce a vădut, descrie pe soții Polosov, se ocupă însă mai ales cu propriile sale sentimente, — încheiă scrisoarea prin scriind Gemmei, că peste trei zile se vor revedé!!! (Aci puse trei semne de exclamațiune!) A doua zi duse scrisoarea la poștă și apoi se duse să se plimbe în grădina de cură, unde cânta deja musica. Lume nu prea era multă. Se oprî înaintea unui chiosc și ascultă întreagă introducerea din „Robert Satanul“ Ear' după-ce luă cafeaua se duse pe o alea mai depărtată și aședîndu-se pe o bancă, se adînci în gânduri.

Deodată simți că cineva îl bate peste umăr cu capătul umbrelei. Sanin tresări... Înaintea lui era Maria Nicolaevna, într'o haină de barege gri verdie, pe cap cu o pălărie albă, pe față voal, în mînuși de culoare deschisă, veselă și fragedă, ca dimineața de vară, dar în mișcările și ochii ei cu expresia delicului și a liniștei visului.

— Bună dimineața, dăse. Te-am căutat ați, dar' plecaseși deja dela hotel. M'am dus îndată după-ce am beut primul păhar, — mie 'mi-au ordonat doctorii să beau în fiecare zi apă de aceasta, Dumneșeu scie pentru-ce, poate-că sînt bolnavă?... Trebuie apoi să mă plimb o oară. Vrei să mă însoțesci... O să luăm pe urmă cafeaua.

— Eu am luat deja cafeaua, dăse Sanin sculîndu-se; la plimbare însă te voiu însoți cu plăcere.

— Atunci mă rog să-mi dai brațul... Nu-ți fie frică, mireasa nu-ți e aici, — n'o să te vadă.

Sanin nevrînd, surise. De câte-ori Maria Nicolaevna îi amintia despre Gemma, îl cuprîndea un simțemînt ciudat. Cu toate aceste se grăbi a întinde brațul. Maria Nicolaevna îl cuprînsse repede și cu gingășie răzîmîndu-se apoi greu pe el.

— Să mergem pe drumul acesta, dăse ea, punîndu-și umbreleța pe umăr. În acest desîș sînt ca acasă. O să te conduc la cele mai frumoase locuri. Și scii ce? Să nu mai vorbim despre vîndare și cumpărare, putem vorbi despre aceasta și după dejun, o să-mi spui ceva despre d-ta, ca să știu cu cine am de a face. În urmă dacă doresci, o să-ți spun una alta și eu despre mine. Te învoesci?

— Dar', Maria Nicolaevna, ce lucruri interesante aș pute eu să-ți spun despre mine?

— Stai numai, stai. N'ai înțeles bine cuvintele mele. N'am intențiunea să cochetez cu d-ta.

Maria Nicolaevna ridică din umeri. Mireasa d-tale seamănă cu o frumșeță antică și eu să cochetez? Dar' d-ta ai marfă a cărei cumpărătoare sînt eu. Ei, arată-mi ce fel de marfă? Eu nu vreau să știu numai aceea ce cumpăr, ci și dela cine cumpăr. Așa dăcea tata... Ei, începe. Nu însă din pruncie, ci... de exemplu, de când ești în străinătate și unde ai fost până acum? Să mergem mai încet, — nu e de lipsă să grăbim așa tare. (Va urma)

dialect românesc necunoscut până acum, pe care-l vorbesc vreo 14.000 de suflete, între care 3900 de religia mahomedană, locuind în 11 sate cu deservire izolate ale văii Meglen de prin munții Caragiovești, dar în nemijlocită apropiere de frații lor macedoneni.

Resultatele cercetărilor dlui Weigand sunt resumate în publicația d-sale precum urmează:

„I. Megleniții sunt o gintă deosebită de Țintari.

„II. Limba, idiomul meglenesc, leagă pe cel daco-românesc de cel macedo-românesc atât de strins, încât ori-ce încercare a le tracta pe amândouă ea desvoltate din latina în mod independent, devine cu neputință.

„III. Idiomul meglenesc prin flexiune și dicționar înclină mai mult spre idiomul daco-românesc, în fonologie poate mai mult spre cel macedo-românesc.

„IV. Idiomul istriano-românesc se alătură strins de cel meglenesc în diferite puncte, prezentă însă și particularități, ce-l apropie mai mult de idiomul daco-românesc decât de cel macedo-românesc.

„V. Nici una dintre deosebirile constatate de mine e de natură să nu-și aște explicarea în româneasca primitivă, pe când dialectele în totalitatea lor se deosebesc cu deservire de celelalte limbi romanice.

Ne vom mărgini deocamdată a prezenta cetitorilor noștri într-unul din numerii proximi unele detalii din publicația sensațională a dlui Weigand.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 4 Noembrie st. v
Delegațiunile.

Alaltăieri comisiunea pentru afacerile externe a delegațiunii ungare a început, sub presiunea lui Coloman Tisza, dezbaterile asupra bugetului ministerului de externe. Din partea guvernului comun a fost de față: ministrii Kálnoky, Bauer și Kállay și amiralul Sterneck; din partea guvernului ungar: ministrii Szapáry, Szögyény și Bethlen; mai departe șeful de secție Falke, consilierii Cziráky, Dóczy, Mittag și Thallán și concipientul Mérey. Referentul Max Falk a întrebat pe ministrul de externe despre relațiile monarchiei cu puterile externe. Despre aceste vom raporta mai pe larg în numărul de mâine. Gyurkovics a pus o întrebare relativ la turburările din sandșacul Novibazar și din vialetul Kossovo. La întrebările aceste a răspuns ministrul de externe. Au mai vorbit contele Apponyi despre raporturile noastre cu Rusia, mai departe contele A. Szécsen și L. Csernátony.

Convenția comercială cu Italia.

„Fremdenblatt“ anunță, că convenția comercială austro-ungară-italiană va fi gata la 18 l. c., ear' pe 19 l. c. delegații noștri din München sunt așteptați în Viena. După-ce ministrii vor primi dela monarchii lor permisiunea de a o subscrie, convenția va fi înscălită în Viena. Delegații Elveției vor sosi în decursul săptămânii acesteia ca să înceapă și finalizeze convenția cu Austro-Ungaria și Italia.

Rusia și România.

Diarul „Globe“, al cărui prim număr a apărut Vineri, a primit dela dl Barthélemy St. Hilaire următoarea scrisoare, ca răspuns la întrebarea ce i-o făcuse asupra rolului ce crede d-sa că are să joace România în viitoare conflagrațiune europeană și ce atitudine ar avea interes să observe:

Paris, Boulevard Fland 4.

8 Noembrie 1891.

Domnule, aș dori să răspund în mod complet la întrebarea ce-mi puneți, dar nu cunosc destul afacerile României pentru-ca să emit o părere competentă. Vă rog să mă scuzați; dar fără să între cineva în amănunte, se poate crede, că România a datore să evite înainte de toate a fi arosbită de puternicia ei vecină, Rusia. Este evident, că rasa slavă amenință Occidentul Europei și că cea dintâi și indispensabilă cucerire a ei va fi România. Se pare, că această considerațiune capitală trebuie să dirigă toată conduita națiunii D-Voastre, dacă ea voește să rămână independentă.

Sunt foarte mișcat, domnule, de încrederea ce binevoiiți a-mi exprimați și Vă rog să primiți asigurarea considerațiunii mele distincte.

B. St. Hilaire.

Congresul de pace în Roma.

În 2 ședințe ținute la 14 l. c. congresul de pace a luat concluse despre reforma educației și relativ la presă, ca mijloace de a lucra pentru pace. La propunerea lui Bonghi congresul s'a închis cu manifestațiuni de simpatie pentru Lemonnier și Passy.

Monument la San-Stefano.

„Kölnische Zeitung“ scrie: Guvernul rusesc are intenția de a ridica un monument la San-Stefano și a face tot acolo un cimiter pentru soldații sei căzuți în ultimul război. Spre acest sfârșit a și rugat Poarta să-i permită a exhuma soldații înmormențați prin diferite locuri din Rumelia și a-i înmormența la San-Stefano. În cercurile diplomatice se vorbește, că Poarta ar fi refuzat deja această cerere, provocându-se la motive sanitare. În urma acesteia ambasadorul rusesc Nelidoff a prezentat Țilele aceste o notă, în care cerea a combate obiecțiunile Turciei. Replica acesteia încă nu s'a dat.

Din Italia.

Se telegrafează din Roma: Cabinetul va prezenta camerelor îndată după întrunirea lor la 25 Noembrie toate proiectele de buget, precum și proiectele despre măsurile ce sunt de luat pentru restabilirea echilibrului financiar. Guvernul va cere predarea tuturor acestor proiecte comisiunii bugetare și crede, că camera îi va împlini această cerere. La tot cazul guvernul este hotărât a sta sau a căde cu proiectele sale,

Înmormențările Rusiei.

Lui „Daily Telegraph“ din Londra i-se telegrafează peste Viena: Trupele rusești dintre Iași și Odessa au mai fost întărite cu trei divizii de infanterie și una de cavalerie. Două dintre cele dintâi sunt din Caucaș și una din Polonia. Cavaleria este din Caucaș. Aceste pregătiri cauzează multă supărare în Bucuresci. Urmarea este probabil că va fi mobilizarea întregii armate române în primăvara viitoare.

Foamea în Rusia.

Se telegrafează din Petersburg: La 15 l. c. se va publica și oprirea exportului de grâu. Până acum guvernul a avisat pentru procurarea de sementă în guvernamentele bănuite de foamea suma de 150 milioane ruble. În curând va avisa altă sumă mai mare.

Turburările din China.

„Daily Chronicle“ află din Shanghai, că situația de acolo continuă a fi amenințătoare. E probabil, că războiul va izbucni și în Hunan. Aceași foaie află, că între China și Japonia s'a făcut învoiala ca Japonia să dea eventual ajutor Chinei și că flota japoneză a plecat deja spre apele chinezești.

„Neoportunitatea“ așternerii memoriului la Monarch.

II.

Prin scrisoarea aceasta dl Mocsonyi a tras puțin vâul ce acoperia până acum pentru mulți politica d-sale românească. Cine va voi să înțeleagă, va înțelege acum pentru-ce așterneria memoriului la Monarch a trebuit să fie punctul, în care divergențele politice se lioviau atât de puternic.

Dl Mocsonyi o spune acum destul de limpede, — deși se luptă amar cu greutatea limbii române, — că d-sa consideră așterneria memoriului la Monarch drept „un act de ceremonie oficială, care formează numai inscenarea exterioară a unor transacțiuni deja mai înainte bine preparate“. Fără astfel de transacțiuni prealabile, — adaugă dl Mocsonyi, — așterneria memoriului la Tron n'ar fi decât un act de minoritate politică.

E deci clar ca lumina Țilei, că dl Mocsonyi se va opune așternerii memoriului la Tron pe cât timp nu va succeda a prepara mai înainte „transacțiunile prealabile“.

Ar fi fost poate necesar, ca dl Mocsonyi, având în față sa adversari politici „minoreni“ și „lipsiți de idei politice“, să se pronunțe și asupra naturii acestor „transacțiuni prealabile“, ceea-ce de astădată n'o face. De altmîn-

trelea ele nici că pot fi înțelese, decât într'un singur mod.

Dacă e vorba ca Românii să nu se prezente cu un memoriu înaintea Monarchului decât atunci, când ei mai înainte vor fi pregătit bine „transacțiuni“, care să le „garanteze succesul“ astfel, ca actul așternerii însuși să devină numai „o ceremonie oficială“ și o „inscenare exterioară“ a acelor transacțiuni, credem, că chiar și pentru politici „minoreni“ „lipsiți de idei“ e de prisos ori-ce explicațiune. Contele Szapáry d. e. are misiunea de a „împăca“ naționalitățile; prin urmare el ar și fi tocmai omul „transacțiunilor“. Dar am pute „pregăti bine“ aceste „transacțiuni“ contele Szapáry ni-ar pute „garanta“ și „succesul“ așternerii memoriului la Tron și în acest caz într'adevăr întreg actul așternerii ar deveni numai o „ceremonie oficială“ și o „inscenare exterioară“ a transacțiunilor deja mai înainte bine pregătite.

Dl Mocsonyi are fără îndoială multe cuvinte de a se ridica sus peste Românii „sei“, dar' nouă ni-se pare că d-sa totuși îi ține prea naivi. Pe cât cunoaștem noi pe acei bărbați frunțași ai poporului român, care au votat cu însuflețire la 1887 așterneria memoriului la Monarch, nici un singur n'a fost între ei, care să fi vădut în acest memoriu numai „o ceremonie oficială a unor transacțiuni deja de mai înainte bine pregătite“. Și din căți s'au opus dela 1887 până astăzi așternerii acelu memoriu nici unul n'a avut cutezanță de a susține în mijlocul Românilor asemenea motive. Dacă dl Mocsonyi se provoacă la concludul conferenței dela 1890, dovedește prin aceasta că d-sa n'are sau nu voește să aibă cunoștință despre frământările ce au premers acelu conclud. Conferența dela 1890 a fost foarte nemulțumită cu trăgănarea așternerii memoriului, însă, accentuându-se din Ținele părți că până aci (adece până la 1890) nu s'ar fi putut afla timpul „oportun“ pentru așterneri, de dragul „solidității“ naționale nu s'a forțat cauza în presupunerea, că acel memoriu totuși va fi așternut. De „transacțiuni“ nici chiar dl Babeș n'a cutezat a vorbi atunci. Ținem dar' că dl Mocsonyi, când în scrisoarea sa ignorează concludul conferenței dela 1887 și se provoacă numai la acel din 1890, se razimă pe un temei foarte slab.

Supozițiunea, că Românii prin apelul la Tron ar voi să tragă socoteala cu Monarchul, e deasemenea o idee care au află părținare în cercurile române. Românii au apelat foarte des la Tron: la 1848, la 1849, la 1850, la 1860, la 1861, la 1863 și la 1866. Și-au tras ei în toate aceste rânduri socoteala cu Monarchul? Sau au fost precedate toate memoriile lor de „transacțiuni bine preparate“?

Prin scrisoarea sa dl Mocsonyi a mai făcut Românilor încă un serviciu. Până acum s'a susținut, că cestiunea memoriului e o cestiune secundară; că toți Românii sntem deopotrivă pentru așterneria memoriului și că pe noi, care am stăruit și stăruim pe lângă așterneri, nimic nu ne desparte de cei-ce se opun așternerii, decât o cestiune de oportunitate. Dl Mocsonyi în scrisoarea sa de față ține încă și acum chiar de acest șir de idei până la importanța memoriului. În teorie dl Mocsonyi poate să aibă dreptate, dar' în practică nici decât, ceea-ce rezultă chiar din argumentațiunea d-sale. Dacă d-sa desleagă cestiunea de oportunitate prin „garanții de succes“ în urma unor „transacțiuni prealabile bine preparate“, ear' noi Românii Ținem cu neputință în împregiurările actuale asemenea „transacțiuni“, e clar că „timpul oportun“ în înțelesul dlui Mocsonyi n'are să sosească nici-odată; prin urmare d-sa e în contra așternerii memoriului, precum a dovedit trecutul și precum va dovedi viitorul. Așterneria memoriului la Monarch privită din acest punct de vedere, e deci pentru Români nu numai o cestiune principală, dar' chiar principală, ceea-ce rezultă și din căile politice foarte divergente ce le căutăm unii și alții.

Prin scrisoarea sa dl Mocsonyi va fi deschis ochii multora și asupra atitudinii domnului Babeș. Aventurile dela Bucuresci, agitațiunea presei române contra domnului Babeș, faimele despre oare-care pregătiri pentru negocieri de „transacțiuni“, scoaterea la iveală a dualismului maghiaro-român „istoric“, încercări de apropiere politică către metropolitul Miron, alegerea

candidatului guvernamental de protopop la Timișoara sub firma „solidarității naționale“, alegerea dietală din cercul electoral al Becicherecului-mic și în sfârșit persecutarea „Tribunei“ tot sub firma solidarității și disciplinei, — toate aceste se potrivesc de minune cu „transacțiunile prealabile bine pregătite“ ale domnului Mocsonyi, care trebuie să meargă „ceremoniei oficiale“ a așternerii memoriului.

Am fi trebuit să reflectăm și la tonul dăscălior și desprețitor în care e ținută scrisoarea domnului Mocsonyi, însă șcim că domni Mocsonyi s'au obișnuit până acum a vorbi către Românii „sei“ totdeauna de sus în jos, și nimeni nu s'a simțit atins prin această pozițiune ce o luase familia aristocratică. Și așa nu ne rămâne decât să recunoaștem domnului Mocsonyi oarecare îndreptățire de a scrie precum a scris. Dacă d-sa ar cetă mai mult românește și dacă ar scrie mai des românește, n'am avea motive de a ne plânge nici în contra limbii neromânești în care e scrisă această scrisoare.

CRONICĂ

M. S. Monarchul a sosit alaltăieri la oarele 7 și 2 minute din Viena la Gödöllő. M. S. Monarchul a fost însoțit în călătoria Sa de primul adjutant conte Paar, conții Schaffgotsch și Sach, adjutanți, și șeful de secție Pápay.

Dar Preainalt. M. S. Monarchul a dăruit din cassetta Sa privată câte 100 fl. pentru bisericile gr.-or. din Cornățel, Cossoviț, ear' 50 fl. pentru biserica gr.-orien. din Mănășturul-unguresc.

Numiri. Foaia semioficioasă „Bud. Corr.“ aduce șcirea, că Nicanor Popovici, ales episcop la Timișoara, și Mihail Gruici ales episcop la Carloveț, au fost întăriți de M. S. Monarchul. Același diar spune că arhiepiscopul agramului va fi numit Stefan Vuchetich, ear' episcop gr.-cat. al Körös-ului va fi numit Iuliu Drohobetzky.

În vederea alegerilor. După cât asigură „Magyar Hirlap“, în vederea alegerilor ministrul de interne a cerut demisia mai multor fispani. Astfel vor fi sacrificiați: Horváth Mihály, fispan al comitatului Ténavei-mici, care va fi înlocuit cu baronul Szentkereszty György; Dániel György, fispan al Odorheului, care va fi înlocuit cu viceșpanul Török Albert, căruia i-s'ar pune condiția să facă să cadă Ugron Gábor; Pogány György din Hunedoara, care ar fi înlocuit cu Sándor János, viceșpan al comitatului Turda-Arieșului. Se vorbește chiar și despre înlocuirea contelui Béldy Ákos din Cluj (cumnat al ministrului Bethlen Gábor) și a lui Pócsa József din Treiscaune.

Constituire. Societatea de lectură a tinerimii studioase dela gimnasiul superior din Blaj, începându-și activitatea pe anul școlastic 1891—92, s'a constituit în următorul mod: Președinte: Mult onoratul domn profesor Dr. Ambrosiu Chejan; vicepreședinte: Laurențiu S. Nestor, st. cl. VIII.; redactor: Alexandru Valea, st. cl. VIII.; notar: Teodor Breharius, st. cl. VIII.; bibliotecar: Vasile Magda, st. cl. VIII.; controlor: Corneliu Hoșea, st. cl. VIII.; vicebibliotecar: Iulian Nistor, st. cl. VII.; casier: Pavel Bogdan, st. cl. VII.; comisiunea literară: Iacob Pop, st. cl. VIII.; Paul Pircea, st. cl. VIII.; Vasile Magda st. cl. VIII.; Ioan Dolian, st. cl. VIII.; Enea Pop Bota, st. cl. VIII.; Nicolae Racovițan, st. cl. VII.; și Iustin Pop, cl. VI.

De ale Kultur-egylet-ului ardelenesc. În ședința dela 13 c. a comitatului Kultur-egylet-ului s'a declarat publicitate ședințelor comitetului și s'a luat decisiunea să se aleagă un comitet pentru pregătirea la adunarea generală a reuniunii ce se va ține în Budapesta. După aceea s'au anunțat mai multe fundațiuni și s'a referat despre constituirea iminentă a mai multor filiale. Scriitorii cei mai de valoare ai țării au fost provocați să scrie o carte națională populară. În fine primarele să fie recercat „sprigini reuniunea.“

Promovare și logodnă. Dl Ambrosie Chejan, fiul protului din Jercea, s'a promovat doctor în științele naturale la 14 Noembrie 1891; tot în această zi i-s'a fidanțat de fiotoare soție pe domnișoara Virginia Pop, fiica judeului de tribunal din Cluj, Leontin Pop.

Hymen. Dl Iosif Pop, jude la tabla reg. din Cluj, după-cum ni-se comunică, s'a fidanțat ieri cu dna Iosefina Răuciu născută Lobonțiu de aici.

— Dl Iuliu I. Roșca, funcționar în Bucuresci, s'a logodit cu d-șoara Elena A. Zănescu în ziua de 27 Octomvrie 1891, în Brașov.

Necroloage. Primim următoarele anunțuri funebrele: George Duma, proprietar în Sacalul-de-pădure, ca soț; Ilio Tanco ca tată; Ioan și Vasile Duma, preoți gr.-ort., ca fiu; Maria măr. Cengeriu, Ana Duma ca fiică; Simion Cengeriu, Ana Rus și Rosalia Iustian, ca ginere și nurori, anunță tuturor rudeniilor și cunoscuților trecerea din viață a preaiubitei lor soții, fiică, mamă și soacră Anisia Duma născ. Tanco, care și-a dat nobilul seu

suffet în mâinile Creatorului în 30 Octomvrie 1891 st. v. în al 52-lea an al etății și al 31-lea al fericitei căsătorii.

— I. Groza, paroch gr. or. rom. în Feregház, și fiul seu Ioan cu inima frântă de durere aduc la cunoștință prea dureroasa șcirea tuturor rudeniilor, amicilor, colegilor și cunoscuților despre prea timpuria trecere din viață a mult iubitelui lor fiu și frate Petru Groza, care în urma unui morb greu și îndelungat, în etate de 24 ani, și-a dat nobilul suffet în mâinile Creatorului în 8 Noemvrie st. n. la oarele 10^{1/2} seara. Osemintele scumpului defunct s'au înmormențat în prezența unui public numeros în 10 Noemvrie la 1 oară după ameași în cimiterul gr.-oriental. Ceremoniile funebrele au fost săvârșite conform ritului gr.-oriental de către reverendismul domn Iosif Grădinar, ases. const. și inspect. școlar din comuna Seceani acompaniat de dñii preoți Virgil Pap din Alțiiș și Sava Seculin din Fiscut. Fie-i Țina ușoară, ear' memoria binecuvântată!

Din Iia-Mureșana ni-se scriu următoarele: În legătură cu notița publicată în unul din numerii anteriori ai preșentei noastre foi „Tribuna“ sunt în pozițiune a complectă unele date relative la focul iscat în comuna noastră Iia și anume: Au ars casele dimpreună cu supraedificățile și ce recolta din estan alor 38 gazde, care aparținând frunțașilor populațiunii române, miseria în care se află aceste e cu atât mai mare, cu cât vre-un ajutor d-la consătenii lor mai scăpătați nu este de așteptat. — Întru alinarea încălțra a suferințelor celor nenorociți s'au colectat vestiminte, cereale și bani prin comunele vecine și în Deva. Erarul a dăruit din pădurile erariale lemne de sălase. — Din cauza secetei ce a domnit pe aici până în Țilele aceste, oamenii în cea mai mare parte au rămas fără sementăuri de toamnă. Grâul puțin ce s'a sementat pe secetă a răsărit și se desvooltă foarte frumos. Timpul în genere pe aici e ca de primăvară. — După-ce la locurile competente s'a luat în cele din urmă mult dorita hotărâre a regulării Mureșului, locuitorii comunei noastre cari dispu de care, sunt ocupați cu adunatul și căratul petrii necesare la regularea acestui fluviu, care aproape în fiecare an nimicește rezultatul muncei bietilor locuitori de aici. — Școala română din localitate este foarte rău cecocată din cauză că majoritatea copiilor de școală o dau locuitorii de pe ulița „șecuească“, care a cădut prada focului.

Nu se unesc. În întrunirea ce a ținut-o Sămbătă, fracțiunea 48-tistă condusă de Ugron Gábor a hotărât ca în alegeri să nu se unească cu partida independentă condusă de Irányi Dániel, ci să lupte singură în alegeri, cu organizație deosebită.

Execuție sângeroasă. În comuna Mikolapatak trebuia să i-se ducă mobilele lui Nemes, care datoră în contribuție. El însă s'a împotrivit executorului, ear' după-ce acesta a venit cu geandarii, s'a împotrivit și acestora. Gendarmul a tras însă și a rănit atât de greu pe sătean, încât nu e speranță ca el să scape cu viață.

Ciocnirea pe calea ferată. Din Tarkal, co. itatul Zemplén, se șcirea că în seara de 12 c. s'au ciocnit în gara de acolo două trenuri. S'au sfărâmat numai 4 vagoane, și una dintre mașini a cădut jos de pe linie. Pagubele se urcă la 30—40 mii forini.

Sinuciderea unui conte maghiar.

O sinucidere de mare senzație s'a întâmplat la Polgárdi, comitatul Albei-Regale. Ținărul conte Baththyány Géza, aldoilea fiu al contelui Baththyány . . . și frate al comitelui-suprem din Strigonia. El nu era decât de 30 ani. În ziua dintâi se șvonește că e vorba de o nenorocire: contele plimbându-se pe câmp, s'ar fi împiedecat și a cădut așa de nenorocit, încât revolverul din buzunaru seu s'a descărat și l'a omorât. Acum însă se șcirea, că contele s'a sinucis. Causa sinuciderii sale este amorul. El s'a certat cu părinții sei, care plecaseră la Abbazia, din pricină că acestia nu se învoiaseră să iee de soție pe iubita sa. Vineri el era să plece la Abbazia, unde părinții îl chemau să-l împace, dar' el nici n'a răspuns scrisorii lor, ci cu câteva minute înainte de a se prinde caii la trăsura ce era să-l ducă la gară a dispărut din castel. A fost găsit mort sub alee. El își trăsese un gloanț în cap. Ieri a fost înmormențat.

Retragerea lui Herbst. Bătrânul parlamentar și bărbat politic austriac Herbst, după șcirea vieneze, se retrage cu deservire din politica. El și-a înscințat demisia din mandatul seu.

Cutremur de pământ. Un cutremur de pământ s'a simțit alaltăieri la Sobic, în Bosnia.

Teatru. Sămbătă seara s'a dat în beneficul actorului Sillé o novitate intitulată „Der Mohr des Zaren“ (Negrul Țarului), dramă în versuri de Richard Voos. Această dramă, care se petrece la curtea Țarului Petru-cel-mare, ne arată într'o versificațiune admirabilă și cu o tehnică dibace de scenă cum amorul după multe peripeții învinge două inimii pline de mândrie, două ființe cât se poate de eterogene: o princesă rusească și un Arap urit, însă nobil și adumbrat de grația puternicului împărat. Reprezentațiune, care a reușit foarte bine, a încununat cu aplauze în prima linie pe beneficiarul (Ibrahim), apoi pe dna Austerlitz (Vern Lykoff), Dieffenhacher (St. Lambert), Robe (Punja), Bornstădter (Țarul) etc.

Nr. 8055/1891.

[1167] 2-3

Concurs.

Este de ocupat postul de notar comunal in Boita. Competenții calificați sunt provocați a-și înainta cererile lor instruate după regulă la subscrisul până în 30 Nov. st. n. 1891

- Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 1. Salar fl. 400.— 2. Remunerațiune pentru prescrierea contribuției fl. 30.— 3. Cuartir. 4. Taxele statorite pentru lucrări private.

Sibiiu, în 5 Noemvrie 1891.

Pretorul-suprem: Fabritius.

A apărut și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabharata.

Traducere de G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar: 25 cr. = 50 bani.

(Cu trimitere pe post 5 cr. porto).

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare

Prăsierea pomilor

de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Tocmai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

Au eșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

de Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Recomand atențiunii binevoitoare a onor. public

Plugurile de deal

ale dlui A. RIEGER din Sibiiu

laudate și recunoscute ca excelente de mai mulți economi competenți, nefcungiurată succesul în locurile muntoase.

Plugurile acestea sunt făcute din fer bătut; sunt tari, se pot întrebuița la arat mai adânc și mai ușor. După-cum cu puțină putere se pot folosi în locuri cu ridicături și adâncituri.

Obreagea, 10 Octomvrie 1891.

[1157] 4-6

Szántó Károly, prefect dominiat.

Extract de vin.

Spre a produce imediat un vin excelent sănătos, care întru nimic nu se deosebesce de vinul natural, recomand această specialitate probată.

Prețul pentru 2 chg. (de ajuns la 100 litri vin) fl. 5 50 cr., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai bun succes și fabricat sănătos.

Cruțare de spirt

se face prin neîntrecuta mea esență de întărit vinarsul. Aceasta dă beuturii un gust plăcut și picant și se află numai la mine de vânzare.

Prețul fl. 3.50 cr. pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune).

Afară de specialitățile aceste ofer toate esențele pentru fabricațiunea de rum, cognac, lichere fine etc. de calitate excelentă. Recepte se alătură gratuit. Liste de prețuri franco.

[1186] 13-50

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Reprezentanți solizi se caută,

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cereuale, — protopretorului cercual.

Formular A tekintetes megyei árvaszéknek Hivatalból. Portomentes. ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Hârtia de țigarete veritabilă franceză

[1148] 7-20

„LE GLORIA“

de Joseph Bardou & fils în Perpignan și Paris

60 medalii de aur, 16 diplome mari de onoare, 20 diplome „hors concurs“

numai atunci e veritabilă, dacă fiecare filă poartă firma Joseph Bardou & fils.

Se capătă în toate prăvăliile de mărfuri de Nürnberg și de hârtie en gros, precum și în fiecare trafică de tutun și țigarete.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1891.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapesta-Predeal, Budapesta, gara de vest - Rușava - Vercerova, Simeria (Piski) - Petroșeni, Arad-Timișoara, Ghiriș-Turda, Sighișoara-Odorheiu, Careii-mari-Zelău, Copșa-mică-Sibiiu, Cucurdea-Oșorheiu-Regh-săs., Simeria (Piski) - Hunedoara, Brașov-Zernesci, Brașov-Chezd-Oșorheiu, Murăș-Ludos-Bistrița.

Nota: Oarele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necea.